

ELLEN SAHLIN: MINA KLÄNNINGAR 1903 - 1928.

1hk

Kvinnodräkt

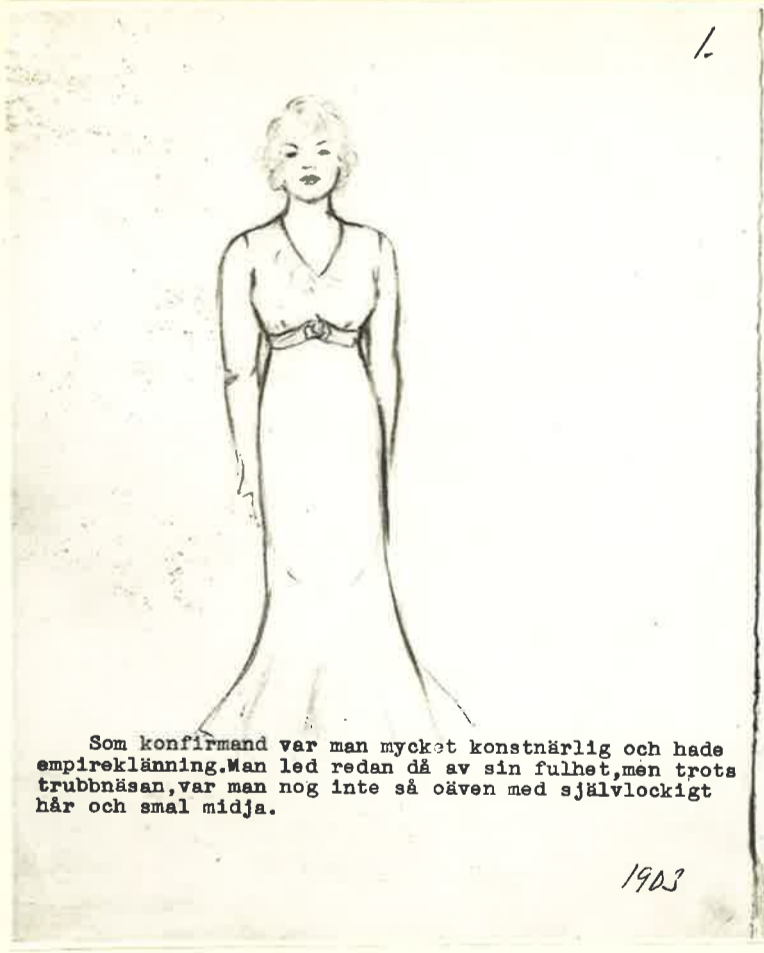
4722

1hk

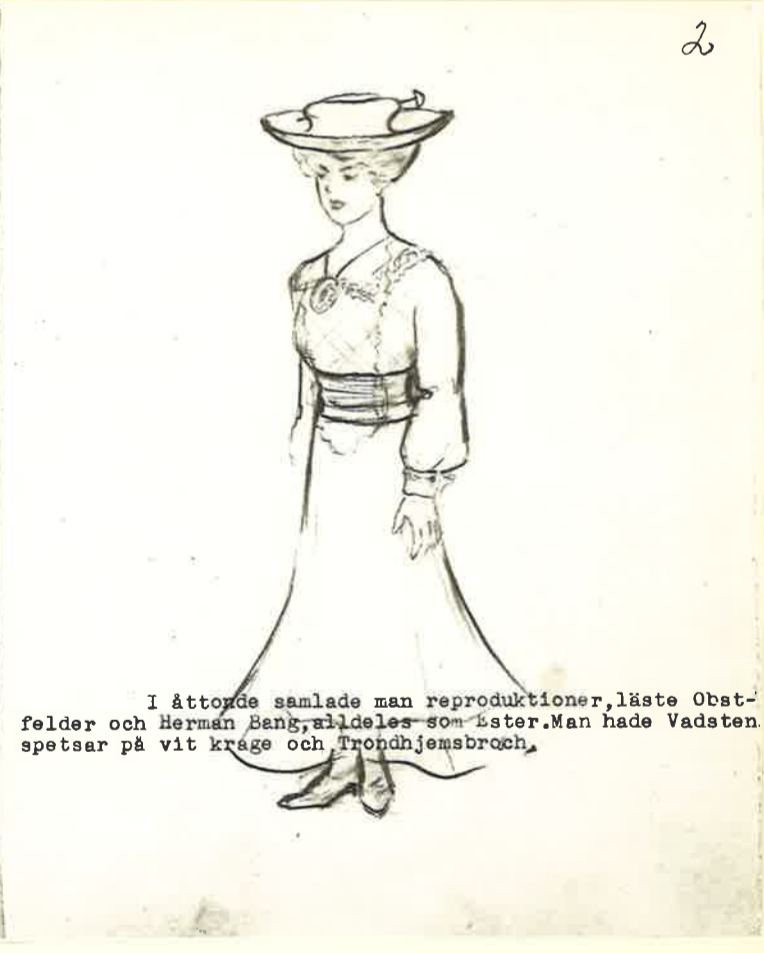
Neg. i G.M., D:9449-59.

4722

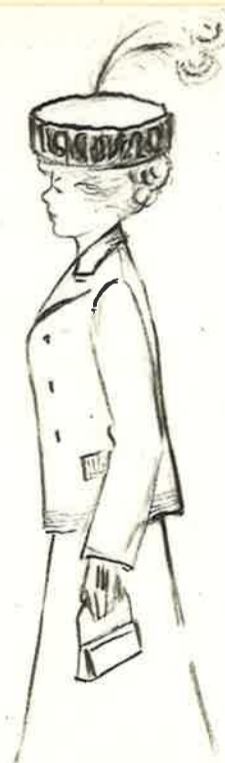

Som konfirmand var man mycket konstnärlig och hade empireklänning. Man led redan då av sin fulhet, men trots trubbnäsan, var man nog inte så oäven med självlöckigt hår och smal midja.

1903

I åttionde samlade man reproduktioner, läste Obstfelder och Herman Bang, alldeles som Ester. Man hade Vadsten spetsar på vit krage och Trondhjemsbroch.

3

På Handelsintitutet hade jag röd sammetstoque med påågelsfjädrar.

4

Ett slag var man intellektuel och trodde man såg intelligent ut om man såg ond ut. Man läste Zola, Scopenhauer och Nietzsche. Gärna i Trädgårdföreningen med författaren synlig.

När Emil kom från Ostasien fick jag en mand-
schurisk rock, så jag måste gå på maskerad. Men ingen
bjöd upp mig undra på det och Willi Grebst sade "vad
i all världen har Ni här att göra, stumpan lilla".

På Laxå höll jag en gång på att skrämma slag på
min svägerska, Friherrinnan de Geer och fru Fineman med
en vit chevitsklänning med ärmarna inspirerade av Leonora
av Abagonien och turkosblå sammet lindad om midjan.

Så blev det snöppjolar och turban. Men flickorna Pripp, som hade varit i Paris, hade sidenband lindade om huvudet. An sydde sig pompadourväskor, som skulle hänga i långa snören.

På pleuseerna tid skulle man vara frivol, Rezniceckbetonad eller åtminstone ha glada ögon

9

Min svägerska presentade mig dagen efter en klänning, som syddes hos den finaste i Örebro. Den var upphövet till en aldrig sedan slöcknad fåfänga.

10

På vintern flyttades pleureuserna över till ett vid under, en fransk modell. Man gick på långpromenad till Delsjön i vidundret. Om det var mullet, hade man paraply och gå kunde man hålla fast hatten med kryckan, då det blåste.

1913 hade -ster varit i Paris, så man skulle se fransk ut. Gärna lätt ålad och med handen i sidan.

11

När man dansade på Pinet, skulle man se djärv ut. Jag tror likväl aldrig, att jag lyckades se annat än så snäll och borgerlig ut, som jag var.

12

13

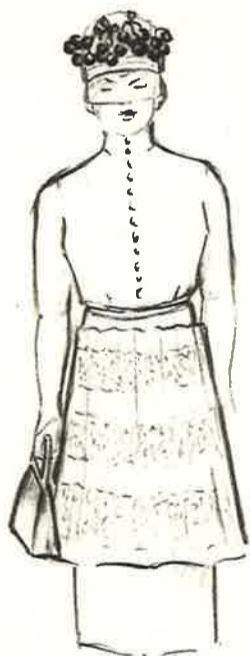

1917 sade Ester "Bry Dig inte om, om Du är litet tjock. Du har en kvinnlig typ" och jag blev så kvinnlig, o, så kvinnlig, men Sven tyckte bara om farliga kvinnor, så jag var så olycklig, o så olycklig i tre veckor.

14

1920 var man i Paris, kolossalt elegant med hudfärgad georgetteklänning och grön plymsolfjäder. Och gjorde sitt bästa för att verka femme fatale. "Vet Fröken Petersson, att till och med i Paris så tittade dom på mig" Men det var nog för jag verkade landsort, och inte för att jag var så elegant, som jag trodde.

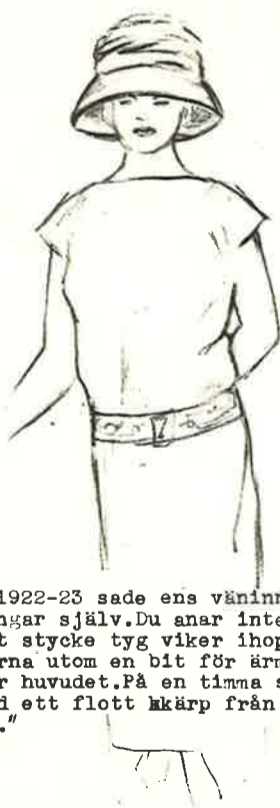

1926

I Paris sydde vi emellertid varsin blå cheviotskänning, som verkligen var uppseendeväckande. Mia Leche skrev "man har inte längre blommor i hattarna men väl bär, alla sorters bär, lätt omogna druvor eller vinbär i alla upptänkliga färger." Jag hade en hatt översållad med marinblå körsbär. Och den första i Göteborg, som hade halvflor. Man vände sig om efter mig.

"Ser Fröken Jansson, det skall vara en reshatt, så den skall vara liten." Det blev den också och o, så chic. Med ett stort flor, som nog kom mig att se ut som en biodlare, reste jag till Italien. Vilken tur att man var så flott, när man råkade få sällskap med Morris.

17

1922-23 sade ens väninnor "Syr Du inte Dina klänningar själv. Du anar inte hur lätt det är. Man tar ett stycke tyg viker ihop det och syr ihop det i sidorna utom en bit för ärmhål. Så klipper man ett hål för huvudet. På en timma syr man en klänning och med ett flott skärp från Dohms blir den hemskt stilig."

18-

1923 sydde jag hos Thunborgs. "Ellen du måste ta den modellen. Den ser verkligt fransk ut." men prof. Forsell måste vika den kragen och lyfta av hatten, innan han kunde se vad det var, som skulle ha köntgen."

E.S.

19

1925 i Paris. Martin Månsson bjöd på fir danslokal
och jag dansade vilt och för många hundrafrancsedlar
med stiliga gigolos.
Jag var som alla andra det året klädd i en skjor-
ta besatt med gnistrande stenar och pärlor. "en jag
hade silverstrumpor som stacks och förtog nöjet.

20

Ett slag förgäpade man sig i den korrekta engelska
vårslösheten och försökte efterlikna de golfspelande da-
merna i Tatler. Men aj, aj, aj, man hade briljantbrosch
på den beigefärgade sportklänningen.

E.S.

1927 skickade Ester mig till Trencianske Teplitz. Jag gjorde mig alltför fin i bl. a. Beigefärgad trikot-sammetsklänning med likadan cape med överbliven, blåräv. När jag frågade portiern, vad tangoläraren tog svarade han "Med edra kläder tar han nog 100 tj.kronen." - Trots det långa livet och de korta kjolarna måtte dräkten ha varit klädsam, för doktorn försökte pussas.

1928
Fröken Pettersson förstår, att jag kan inte ha så där korta kjolar som andra människor. Jag får inga ben. Vi gör den inte kortare än så.